

Нѣколко минути еча зданието отъ радостни викоуе. Народнитѣ представители се поздравляваха, прегръщаха се, цѣлуваха се и пожелаваха добро и щастие за България.

Председателътъ на събранието веднага направи две телеграми: едната до руския царъ и друга до князь Александъръ Батембергъ въ Германия, да му извести, че събранието го избира за князь на България. Въ сжщото време Великото народно събрание избра една комисия, която да иде и поднесе избора на своя князь.

Пжтуването на княза.

Въ това време князь Александъръ се намираще въ Берлинъ. Той получи телеграмата за избора. Посѣветва се съ нѣкои умни хора и прие да стане князь на млада България.

Тогава князь Александъръ бѣ на 22 години, младежъ високъ и хубавъ, голѣмъ ездоконецъ и храбъръ войнъ. Новиятъ князь преди да трѣгне за България, най-напредъ отиде въ Русия да чуе, що ще му каже царь-Освободитель. Въ Русия княза бѣ намѣренъ отъ българската депутация, която му предаде писмото за избора. Сжщата депутация се яви предъ царя Александра II, благодарилъ му за освобождението и за новия князь. Депутацията се завърна въ България, а князь Александъръ зема съ себе си като частенъ секретаръ българина Константинъ Стоиловъ и замина въ Европа да посети първомъ кралетѣ и министритѣ въ Виена, Берлинъ, Лондонъ, Парижъ и Римъ. На всѣкжде го одобриха и го насърдчиха да иде въ България. Най-сетне князь Александъръ трѣбваше отъ Римъ да мине презъ Цариградъ и да се пред-